

De plant aan het woord Gesproken Column Energiek Event 2016

Door : Jan O. Voogt Hoogendoorn Growthmanagement / LetsGrow.com

Je zult maar een plant zijn...

Op het Energiek Event staat al 10 jaar de verduurzaming van de Glastuinbouw centraal. Hierbij gaat het dan vrijwel altijd over ontwikkelingen op het gebied van energie en technologie.

Ik spreek de laatste jaren veel met planten en heb ze gevraagd wat zij daarvan vinden. Eén wat oudere wijze plant merkte op: "Het valt mij op dat als tuinders en onderzoekers gaan discussiëren met planten als onderwerp, wij dan meestal het lijdend voorwerp worden"

Want wij hebben als kasplanten al heel wat meegemaakt. Eerst stonden we nog in de grond. Hier in het zand, daar in de klei. Gortdroog of kletsnat. Af en toe een handje kunstmest en dan moesten wij daar maar weer brood van bakken. Later op steenwol of in een pot of zak met allerlei rare substraten als kleikorrels, kokos of perliet, of zogenaamde bark. Een deel van onze familie is zelfs helemaal in de goot beland.

Van ouderwetse open kassen zijn we naar de gesloten kas gegaan. Ze noemden het innovatie, maar het was eigenlijk gewoon maar wat uitproberen en zien waar het schip strandt. Zogezegd met groene vingers, dat dan weer wel. Daar bedoelen ze mee dat ze gevoel hebben voor wat een plant lekker vindt. Nou daar hebben wij nooit zoveel van gemerkt. Met je kop in de hete zon en je voeten op de koude tocht. Dat is goed voor de zetting en de strekking zeggen ze dan. Dat laatste klopt wel. Als je met strekken tenminste hetzelfde bedoelt als verrekken.

Intussen kwam het Plantlab in de mode. 24 uur per dag onder LED lampen, met koud licht in allerlei rare kleuren met de bedoeling dat wij daar dan op gaan reageren. Niet alleen schiet onze nachtrust er bij in, maar je wordt er ook tureluurs van. Na een tijdje in zo'n plantlab ben je wel toe aan vakantie in een planthotel of nog beter een plant hospitaal.

Toch blijven wij altijd positief. Steeds proberen we om te overleven en er het beste van maken. Niet dat wij daarvoor veel waardering krijgen. Het gaat net als bij een voetbal elftal, maar dan anders. Als het goed gaat is het de verdienste van de spelers. Als het fout gaat wordt de trainer ontslagen. In ons geval is het succes de verdienste van de tuinders of de onderzoekers. Wij eindigen vroeg of laat altijd in de compostering. Dus je vraagt je weleens af: waar doen we het eigenlijk allemaal voor...?

Maar nu schijnt er een nieuwe beweging te zijn, Het Nieuwe Telen. Die jongens zeggen dat je moet denken vanuit de plant. Dat klinkt goed, maar dat zeiden ze vroeger ook al. Dan kregen we de voornachtverlaging en de ochtenddip voor onze kiezen. Daar fris je zogenaamd lekker van op. In Het Nieuwe Telen willen ze daar gelukkig juist vanaf en krijgen we vaker een warm dekentje over onze koude koppen.

En ze houden rekening met onze water, energie en assimilaten balans. Dat zou tijd worden. Ik heb ook gehoord dat ze meer willen gaan kijken naar onze licht / temperatuur balans. Met de natuur mee bewegen zogezegd. En dat ze warmer willen gaan telen en met een lagere plantbelasting. Dat lijkt ons ook wel wat...

Maar let op mijn woorden; we mogen het vast niet rustiger aan gaan doen. Sterker, het zou mij niet verbazen als we juist nog meer moeten gaan presteren.

Ook dit 2^e lustrum van het Energiek Event wordt er weer gediscussieerd door allerlei deskundigen, onderzoekers, beleidsmakers en mensen met groene vingers en zo. Die gaan dus beslissen wat nu weer het beste voor ons is. Wat daar uit zal gaan komen? Wij planten houden ons hart vast. Wij zijn intussen wel gewend dat ze over ons praten in plaats van met ons. Maar als het gaat over het efficiënt benutten van duurzame energie, dan moeten ze wel beseffen dat wij planten daar al vanaf de Schepping miljoenen jaren ervaring mee hebben!